

ШТА НАМ ЈЕ ЧИНИТИ?

Долазак веће групе пријатеља, планинара, догађај је који остаје у трајнијем сећању јер се дружење на планинским стазама, размена личних и колективних искустава, памте дуже или краће, зависно од висине таласа узбурканих емоција.

Обилазак Соко града, пешачење до планинарског дома "Шарена буква" на Борањи, уживање у жубору планинских потока, одушевљење уређеношћу парка у Бањи Ковиљачи и посета спомен-костурници на Гучеву догађаји су који ће гостима, признали су, остати у пријатном сећању.

Посета 20 планинара ПСД "Др Радивоје Симоновић" из Сомбора била би једна од многобројних да

није било једног необичног разговора. Када вам права дама онако скрушено каже: "Ипак је Србија много прљава", осетите се одговорним за све ружне слике које смо гледали возећи се нашим друмовима. Врхунац је била огромна гомила отпада код санаторијума на путу за Гучево изнад које стоји табла са натписом "Забрањено бацање смећа".

Нисам имао много избора и оправдања па сам све то шеретски, колико је упутно шалити се на ту тему рекао: "Јесте забрањено бацање смећа, али није прављење депоније".

Сад видите шта нам је чинити!

Бранимир Ђукановић

ХРАНА И ОТПАД

Храна и отпад су одувек били алфа и омега сваке цивилизације. Људи су се настањивали на богатој земљи, ловиштима или пак путевима снабдевања. Увек ћемо се радо сећати мириса нечије кухиње, али и непријатног осећања покуљеног на дивљим депонијама, па макар оне биле сакривене иза задњих врата нечијег дома.

Због хране су се водили ратови, добијале или губиле битке. Она је постала један од најважнијих обележја сваке културе, али и средство њиховог спајања. Утицај кинеске тестенине, зачина далеког истока или пак америчког кромпира био је толики да је трајно мењао начин живота целог човечанства. Док

је храна одувек била улаз у свако друштво, оно чим се сви носимо, отпад је део мрачне стране сваке цивилизације кога се треба што пре и трајно решити. Отпад се више не одлаже само "на крају села", на напуштеном и "ничију" њиву, он је постао предмет трговине богатих и сиромашних а завршава "на крају света".

Међутим, у последњих двадесет година развијене земље су успоставиле различите контролне механизме за управљање отпадним материјама, при чему је предност дата стратегији спречавања стварања отпада. При томе, превенцији се даје предност у односу на рециклажу, која је опет боља од спаљивања, док

је одлагање на депоније најмање пожељан начин.

У причи о спречавању стварања отпада своје место је наша и еколошка рубрика у ЛН.

Не случајно, већ са намером да наша рубрика која се објављује у пдф. формату и на сајту НВО "Искре" не заврши на некој депонији већ у најгорем случају у малој иконици recycle bin. Формом електронског објављивања еколошких вести желели смо да ваша трафика буде рачунар, превозно средство интернет, а уколико наш примерак изгубите, или случајно заврши у отпаду, можете брзо и лако поћи у набавку старог броја. Све је на www.iskra.org.rs.

Дивља депонија код санаторијума у Бањи Ковиљачи
Фошо: Саво Тодорић

Овде могу да сфотографишете и ваше фотодогађаје! Узмите фотодогађаје и забележите негативне и позитивне примере односа људи према животној средини. Радове шаљите на iskraloz@yahoo.com или доставите редакцији ЛН. Најуспешнији радови биће награђени на крају пројекта.

ЧУДА ПРИРОДЕ

- Женка цврчка више пута годишње положи у земљу по 500 до 600 јајашаца из којих се млади излегу већ после месец дана;
- око 1.500 "земљотреса" догоди се сваке године на Месецу;
- неки Ескимс држе храну у фрижидеру како се не би смрзла;

- бели лук садржи алицин, који убија чак и бактерије отпорне на антибиотике;
- запремина воде у Амазону већа је него у осам следећих по величини река у свету;
- жирафе могу да чисте уши својим језиком, који је дужи од 50 цм;
- наше очно сочиво расте током читавог живота.